

19 Νοεμβρίου 2022

Άγιος Πρόκλος: Ποιος είδε ή άκουσε τώρα ή από παλιά κορίτσι να οδηγείται βαθιά στα Άγια των αγίων;

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

**Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως
Λόγος στα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου**

Να πάλι εορτή

Να πάλι πανηγύρι.

Να πάλι χαρούμενο αναφοκέρι για την μητέρα του Κυρίου.

Να η προπόρευσις της αψεγάδιαστης νύμφης.

Να το πρώτο ξεπροβόδισμα της βασιλίσσης.

Να το σίγουρο σημάδι για την δόξα που την περιμένει.

Να προάγγελος της χάριτος που πρόκειται να την επισκιάση.

Να γνώρισμα, που φαίνεται από μακρυά, της υπερβολικής της καθαρότητας.

Διότι εκεί που ο ιερέας εισερχόμενος όχι πολλές φορές, αλλά μόνον μία φορά τον χρόνο, τελεί τις μυστικές λατρείες, εκεί για να παραμένη μόνιμα οδηγείται από τους γονείς της οι οποίοι αναδεικνύονται έτσι λειτουργοί της χάριτος.

Ποιος γνώρισε παρόμοια περίπτωσι στο παρελθόν;

Ποιος είδε ή άκουσε τώρα ή από παλιά κορίτσι να οδηγείται βαθιά στα Άγια των αγίων, αυτά που, παρά λίγο θα ήταν απλησίαστα και για τους άνδρες, και σ' αυτά να μένη και να τρέφεται;

Άραγε δεν είναι αυτό τρανή απόδειξις των ασυνήθιστα μεγάλων θαυμασίων που θα της γίνουν μελλοντικά;

Άραγε δεν είναι σημάδι ξεκάθαρο; Άραγε δεν είναι σίγουρη απόδειξις;

Ας μας δείξουν όσοι κακολογούν εναντίον της, και ενώ βλέπουν είναι σαν να μη βλέπουν: Πού τα είδαν αυτά, δηλ. κόρη και μάλιστα μόλις τριών ετών, που γεννήθηκε με θεία υπόσχεσι, να προσφέρεται ως δώρο τέλειο και για να ζήση εκεί, και να συνοδεύεται από τους πλουσίους του λαού, να οδηγείται με λαμπάδες, και να παραλαμβάνεται από τα γνώριμα χέρια των ιερέων και των προφητών;

Γιατί δεν θέλησαν να έρθουν στα καλά τους;

Γιατί, ενώ έβλεπαν τα πρώτα σημάδια, δεν πίστεψαν στα κατοπινά;

Γιατί ενώ προΐδεάσθησαν από τα παράξενα και διαφορετικά, δεν αποδέχθηκαν τα όσα έγιναν μετά;

Διότι, όσα έγιναν στην αρχή γύρω από αυτήν, δεν ήσαν συμπτωματικά και τυχαία, αλλ' όλα ήταν προμηνύματα για όσα θα γίνονταν στη συνέχεια.

Επί τέλους ας μας πουν τις ματαιοπονίες τους αυτοί που θεωρούνται σοφοί.

Γιατί η θυγατέρα καμιάς από τις στείρες που γέννησαν δεν οδηγήθηκε στα άγια των αγίων και δεν παραλήφθηκε από τους προφήτας;

Σίγουρα, αυτοί που λεπτολογούν πάνω σ' αυτά, τίποτα δεν είχαν να πουν, όπως (δεν είχαν να πουν τίποτα) και οι μεταγενέστεροι ομόφρονές τους για τον υιό εκείνης, αλλ' απλώς σήκωναν τους ώμους με την απορία· «Άραγε τι θα γίνη αυτό το παιδί;» Τίποτε απολύτως δεν είχαν να πουν.

Σίγουρα μπορούν να πορεύονται τον δρόμο της απωλείας όσοι έχουν πλανεμένη πίστι, και είναι ελεύθεροι να πέφτουν στον λάκκο που μόνοι τους έσκαψαν.

Όμως εμείς, ο περιούσιος λαός του Θεού, ιερείς και άρχοντες, δούλοι και ελεύθεροι, τεχνίτες και γεωργοί, άνδρες και γυναίκες, ελάτε να συγκεντρωθούμε προς τιμήν της Θεοτόκου και, κατ' οικονομίαν, να παρακολουθήσωμε όσα θαυμαστά της έγιναν.

Πώς δηλ. προσφέρεται σήμερα από τους γονείς της, η καθ' όλα ιερή, στο ναό του Θεού, και από τους ιερείς του Θεού οδηγείται.

Πώς ο προφήτης αυτήν την δέχεται μέσα στο ναό και την εισάγει στα άδυτα, χωρίς αντίρρηση, χωρίς να πη στους γονείς της;

Δεν το κάνω αυτό το πρωτόφαντο τόλμημα και να φέρω ένα κορίτσι να ζη συνέχεια στα άγια των αγίων, όπου μόνον σε εμένα μία φορά το χρόνο μου δόθηκε η εντολή να μπαίνω. Ο προφήτης εκείνος τίποτε από αυτά δεν είπε, αλλά τη δέχεται με προθυμία, ωσάν να προγνώριζε αυτό που θα γινόταν, εξ άλλου προφήτης ήταν, σίγουρα επειδή την περίμενε και την ανέμενε, όπως τον υιό της μετά από αυτήν ο Συμεών.

Έπειτα, αφού χαιρέτησε βιαστικά την μητέρα, και κρατώντας από τα χέρια την κόρη την προσφώνησε με αυτά τα λόγια·

Από που και πώς ήρθες εδώ, γυναίκα, και ποιος ο σκοπός της πράξεώς σου;

Και πώς, ενώ δεν έχεις προηγούμενο παράδειγμα, έφερες και ζητάς να γίνη τούτο το νέο δράμα, που δεν ακούσθηκε άλλη φορά, δηλ. να οδηγείται κόρη και να ζη κάτω από την σκέπη του ναού στα άγια;

Πες μας ποιο είναι το επιχείρημά σου, η δικαιολογία σου, και τι έχεις στο μυαλό σου;

Εγώ, είπε στον προφήτη η συνώνυμη με τη χάρι γυναίκα, προέρχομαι από ιερατική γενιά, από την φυλή του Ααρών, έχω ρίζα προφητική και βασιλική. Και έγινα ένα κλαδί από Δαβίδ, τον Σολομώντα τους διαδόχους τους, και, επί πλέον, είμαι συγγενής της γυναίκας σου Ελισάβετ. Μετά, στον κατάλληλο καιρό, συνδέθηκα με άνδρα κατά το θέλημα του Δεσπότη. Βρέθηκα όμως στείρα και άγονος για αρκετό καιρό και επειδή δεν μπόρεσα να βρω κανένα φάρμακο, που θα με απάλλασε από τη συμφορά, κατέφυγα προς το Θεό το μόνο κυρίαρχο, που μπορεί να δίνη διέξοδο στις δυσκολίες, και σ' αυτόν άνοιξα με σοβαρότητα το στόμα μου, σ' αυτόν που είναι ο μόνος φιλόανθρωπος, και με πόνο καρδιάς και με δάκρυα στα μάτια έκραξα και αυτά του είπα·

Ω Κύριε, Κύριέ μου, απευθύνομαι σε σένα που ακούς αμέσως την φωνή των πονεμένων ψυχών.

Γιατί με διαφοροποίησες από τη φύσι των προγόνων μου;

Γιατί με θεατρίνισες στην γενιά μου, και έκανες τα μέλη της φυλής μου να κινούν

το κεφάλι τους με νόημα;

Γιατί με έκανες συμμετέχο της κατάρας των προφητών, δίνοντάς μου μήτρα άτεκνη και μαστούς στερημένους από γάλα;

Γιατί απέρριψες τις προσφορές μου ως άτεκνης;

Γιατί με άφησες να γίνω περιγελως στους γνωστούς γείτονές μου;

Ρίξε το βλέμμα σου πάνω μου Κύριε, άκουσε την προσευχή μου Δέσποτα, λυπήσου με Άγιε, κάνε με όμοια με τα πουλιά του ουρανού, με τα θηρία της ξηράς, με τα ψάρια της θαλάσσης, διότι και αυτά είναι γόνιμα μπροστά σου. Να μη φανώ, Ύψιστε, εγώ, που από σένα έγινα σύμφωνα με την δική σου εικόνα, χειρότερη από τα άλογα ζώα.

Κοντά σε αυτά που είπα πρόσθεσα και τούτο·

Διότι δικό σου Δέσποτα, θα είναι δώρο ευχαριστήριο, σαν ιερό τάμα, και δώρο πολύτιμο αυτό, που μου δωρήθηκε από σένα τον πλουσιότατο δωρητή των τελείων χαρισμάτων.

Απόσπασμα από τον Λόγο στα Εισόδια της Υπεραγίας Θεοτόκου του αγίου Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, όπως αναρτάται στην ιστοσελίδα της Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Καρέας <https://www.imaik.gr/?p=4094>

<https://bit.ly/3UVutj1>